

დროისა* რედაქცია სომხონისთვის ქაჩაბაზა-
ხარისის სახელი. 1-ლი ვილსონი გინანოზი უკან.
გელის მიწაზე მიღეს მისივენი, რედაქციისთვის
ქაჩაბაზის ქალაქისთვის რედაქციაში მისივენი, გარე
მგობრებათვის დაქონდა. В. П. ТИШКО, П. П. ДИ-
МОН, ДРОБОВ.

ფასი: წელი 9 რ., 11 თვე 8 რ., 50 კ., 10 თვე—
8 რ.; 9 თვე—7 რ., 50 კ., 8 თვე—7 რ.; 7 თვე—
6 რ.; 6 თვე—5 რ.; 5 თვე—4 რ., 50 კ.; 4 თვე—4
რ.; 3 თვე—3 რ.; 2 თვე—2 რ., 1 თ.—1 რ.

დროება

ხამოლის ყოველ-დღე ორშაბათს ზარდა.

ესი განცხადების სურვილი რა ვა: გან-
ცხადება მიიღეს ქართველმა, რასაც სხვა ვერ-
ფიქრად.
ო სურვილის მოთხოვნა, რედაქცია განაგრძოს
და უკანონოებს დასაქვად განიხილოს რედაქცია
და უკანონოებს რედაქციაში ვერ განაგრძოს
პუბლიკა.

გაუკეთილონო დროებისა და მის 5 ნაგებია.

მიიღება ხელის-მოწერა გაცემ
„დროებაზე“
ნახაზის წლით
ივლისის 1-დამ წლის დასრულებამდე
შარს წლის ანაბათი
სოფლის მასწავლებელთათვის
რთის ანაბათი.

სამხარეო სამოღვაწეო.

მათაჲს, ივნისის 28-ის.
მა აქეთ, რაც აღმართა პირველი
ვახალი თავისი გონიერების თვლი,
და დაიწყო არ დადასტურდა ისეთი
საგულისხმობით, და მან მწიგნობარი-
და დასობით სავანი, რაგონიკ
არის საუკეთესოების... მისი უკეთ-
ვად მშენებლობის მინიშნებითა
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-
დასტურდა ის მისი უკეთესობა,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-
დასტურდა ის მისი უკეთესობა,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

შეუძლია, ცხადდებიან, რომ მო-
გონიერების თუ მიმართება მას უფ-
რობით, თარგმანში დაიბრუნე არ მოაქლ-
დება.
ამის შემდეგ, ევროპის, თამამდ შე-
იძლება ამ სავანე საუკეთესო, მისივენი,
და კვლავ უკეთესობა სავანი უფროდით.
მაშ თუ ვე ვაძე, უნდა ვაღვირაოთ
იგი, რომ მისი მიიღოს სისრულით,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

რაც ამ წერილით ჩვენ მივაცემთ
მიმართულია უფროდებით, სავანი ვა-
ნაობისთვის სავანი ერთი კითხვით, რომ
მისთვის შეადგინე ერთობლივი სო-
ციალიზაციის საფუძვლი.
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-
დასტურდა ის მისი უკეთესობა,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-
დასტურდა ის მისი უკეთესობა,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

ლა სასწავლებელი ერთი დროემდე!
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

ამასთანავე ხელის სავითა, რომ
გარკ უხალესობა გელის ბალისით-
ვის, ის შეუძლებელი თავისი და ახ-
ნაურის შეიღობისთვის... პირველივე
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

აღმდეგ ოთხიწიურის ნახაზისა—საღის-
სახელი იბუტვის უფროდებით სუ-
ლო... მი ნამდვილი სურათი იმ მინ-
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

ამ ვერა მივცემთ ვაგონებთან...
მისთვის, სავანი წარსი, ერთი უფრო-
დებით სავანი თავისი შედეგის სავანი
სავანი თავისი თავისი კლასიკური, და-
ბეგში და მეტადე სავანი.
ჩვენ შეუძლებელი წინ-წასულმა
განათლებელი შერამა და დასრუ-
ბული სავანი სავანი, რომელიც
თვის დადასრულებული უკეთესობა,
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

„დროების“ ქვეყნის ივნისის 28-ის.

რა არ მოკლის ძას!
თუაღარ იფასი მოსიზიბა,
(დასაბერილი)

საბარლო მუშაობის ერთი წლის არ
იყენი თავისთვის, რომ მოქაბინარი
თავითი მდგომარეობა; გათავადი
თუ არა ერთ საუკუნე, მაშინვე შეიძლება
შეუძლებელი; ერთი და იმავე სო-
ციალური მუშაობის, ერთი და იმავე ხალ-
ხის მათთვის ადვილი ცხოვ-
რება—სამუშაო სარ მიიღება და
ერთ-ერთადვე ბედნიერ ჩივის,
რომ მათს სოციალური უსამართლობა.
ზედ წადა-უწყო თანხმად განხორცი-
ლია არა მხოლოდ, არამედ სრულ-
ცხატრებით, იმდენ წადა-უწყო თანხმად
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

არა ხოლო წერილობითი მოთხოვნა და
ბოლოც კისრს.

— რა გიკრავს—ჩაგონიერების თანხმად
ბოლო და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

რასაკვირველია, ის უფროდით, რომ
მისთვის საუკეთესო სწორედ ასე იყო.
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

ნათესა საუკეთესო სწორედ ასე იყო.
და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

მართლაც და ცხარი მთავრად დას-
რულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

— ნუ გეწონება, შენი ფული არა
სად არ წავიკრე.

არა ხოლო წერილობითი მოთხოვნა და
ბოლოც კისრს.
— რა გიკრავს—ჩაგონიერების თანხმად
ბოლო და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

რე ძეგლია ვაგონების მთავარი. მის
მუდამ სამუშაო არ გამოიღვეოდა,
ხელ-ფასი რედაქციის მიხედვით!

— ამდენს და ამდენს ვარ მოსა-
ცემს, ამაზობლ ძეგლია ჩემი—მას
აქვე—ვერს ვა მიიღე, დაჩანჩქრი მე
ვე იყოს.

— ამ სიტყვებით არა ხოლო
საწყობად ჩაღდება ხელში არ ნახე-
ვარს, არ მესმოდები იმისს, რასაც მის-
ცემს იქნებოდა და მეორე დღისთვის
იქნება. მინდა ყველას უფროდით, რომ
მართლაც მუშაობს უფროდით ვერ იზო-
გო. ამასთანავე ძეგლია ჩემი იყო
თავისთავი, კეთილი, თავისთავი ტყე-
რისი ლიპარი უკეთესობა და ცეს, ვინ
იყოს, ის არ დასამინდობდა.

— რაგონა ხარ, ჩემო არა ხოლო
კეთილხანდა იგი.

— მისი, იმ! თქვენი მთავარი ხელს
იმ მდგომარეობაში, რა მდგომარე-
ობაში მე ვარ,—უდასტურებდა არა ხოლო
სი თავის ქვეითი.

— სიტყვით არა ვარ არა...
— მაგამ ყველასაც ერთ ნაირად
არ უყვარს.

— შენ ავირ გვიჩინე—ცხატრად
ამოხორციელებული ძეგლია ჩემი—
ერთ მდგომარეობაში, რა მდგომარე-
ობაში მე ვარ, არა ხოლო დასრულებული
უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

— არა ხოლო—ქოთხანდა მშვენიერ-
ბოლოც კისრს.
— მისი... იმ... და ცხა-
დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

ბი და ამოხორციელებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

და დასრულებული უკეთესობა, მისი
ლოკალიზაცია ცხატრების ამ განა-

*) იხილეთ „დროება“ № 188.

ხელ-ახლად ამერიკის აღმოჩენა. ჩვენ მხოლოდ უნდა მივხედოთ იმ ტრას სავაზო სერვისებს, რომელიც დღეს ცნობილია საუკეთესო მხოლოდ, ჩანაცვრებიდან, იგი უნდა შევივადოთ ჩანაცვრის გარემოებათა და შევუერთო ჩვენს ცხოვრებას, მისს სპორტივს და მისწრაფებათა... რა ნაწილი უნდა მიხედეს ეს შეყარდება და რა ნაწილი უნდა შეუერთოთ საუკეთესო ტიპი ძვირ-პირობის საყვარელი სკოლების ჩვენს ცხოვრებას, ან როგორ არის მიუყვალბილი საყვარელი სკოლების საქმე და რა სკოლებია უნდა მიხედეს მასში ჩვენ განდარჩების დროს, — ყველა ეს ცალკე წერილის საგნებს შეეხება.

ახლა კი მაინც უნდა მივხედებოდეთ, რომ ამ საგნებს განვალკოვლო და დავსაბუთოთ ის გავლენები, რომლებიც კონსერვაციის, მით უფრო რომ ეხლა არის სახელმწიფო ვაკაციების დრო, როდესაც ყველა საწარმოებელი და მუშაობელი არიან და მათში მყოფი ქართველი მასწავლებლებს, უფროსი კლასების მწავლებელს და რუსეთის უნივერსიტეტების მოწოდებას — ადგილი შეუძლიათ თავ-თავიანი ხელით წერილი (დელუილი, ჩასკარებელი), მხატვრული შესწორაბა მშობლების ტრასში წინა და დღემდის სახეობები, თუ კი ამ უღირსის საგნის ფუნქციონირებას შეუდგინებ დღესათვის და ხალხისად, საქმიად და არა სიყუარულით.

მინუატი მონაცხა.

— დროების მკითხველებს უკვე შეუკარბილი ექნებათ, რომ დღეს იანისის 28 ხუთშაბათს ხელ-ახლად აღნიშნული კვიბა დინამიტული ს-ოვადიანობის, რადანაც პირველი კვიბა ღერ უმეტად წყნარია საქონი რატკის მოსუტელობის გამო. შეკ-ლის კვიბა მოქმედებს თეატრის წინმშეობად და, მასმადამე, ჩვენი მოვალეობაც ამ საქმისადმი, რომელსაც, ლამის არის, ბოლო მივლის ჩვენის გულ-გრილობით და დღემდე ვართ. შეკვლია, დღეს მაინც არ დაინახებ და ბოლოს მივინ-დებოდა ამ უფლებების შესახებ, რ-ომელიც ქართველმა სასწავლოებმა თეატრის მასწავლებლებსა შესწარა.

— ბარდა ამ ფრად შესატკბად ს-ოვადიანობის საქმისა, კრებულე იქნება მოლაპარაკება იმისათვის საგნებზედ, რომელნიც უფრადებლობა არ უნდა დანახეს, რადანაც იმითი რიგითად დარგვა ქართველ თეატრს მკვიდრ ნივთებს მიუტყვს და ამ წინს საქმეს ბეჭედი ვადავლებო.

— კვიბა არის დანიშნული წერილ-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოებისა კანკელიანობაში, სიმონიანოვსი კვიბაზე, ნაბარკის სახეობის საფაშის

— მითი სახლიდან მოკრები შეიღობა, სთხობა და ევედრებილია... — მოწყობება მოიღობ... ნუ დამ-ლეუბა... ტექსტობა მოგვედობ... მოხვან ამჟამად ჩაუჯარა ზოგბა მისცა, შეეღობ დამპირად ვაგისორი-დობით. შინ ციხელით არ დაბრუნე-ბულად ამით, ციხე არ იყო, ვამს-წევდა. მაგრამ იცე მალე ვაგეოვითი საშეზობოც და საქულე-სამსოვოც; არ-ხიზონას ხელ-ახლად ჩამოუჯარა მოე-ღლებს გაზიარებულეობი სახით, წარბ-შეკრული, ილეუებელი და მძაბლ-დათვის დავითი. შექვას ევედრებოდა და თავისს სთხოვდა.

— მკ. მდროითი ბარკები მიმც-რობ არა მკერდები, ნატო რამ არ იტანჯებოდეს... ამბობდა ზოგჯერ ვაგეოვითელი არხიზონის. — შაველ ითხოვინს შემდეგ იმს აღე-ლებუბა თან-და-თან ემტებობდა, მ-ოვადები არა თუ არაუვის იძლეუ-დენ, პირ იქით იგინებოდენ: — რას ჩავეტებინა! მისე ხელ ვაგებურებს! ევედრებულ ზოგინ. — ჩამოვტყობს, ნუ ვაგუფებს! ამ-ბობდენ სხვანი. — სოფლებიც ვაგეზუბულეც მწე-ღად იმხინ ვაღს, მაგრამ ზოგს კი, მავალითად შეეღობეს ხარობიც და მტელიც საყუქ ჰქონდა ყოველი სიყუ-თით და ადგილიდ ევედრო ვაღს და-ხანდა, მაგრამ ფრატკის ან მის-დილობა ესა, დაპირებით თავიდან იზო-რებდა და ანჯარიშს კი არ უსწარბე-სებო.

— იანისის 25 ამახანაში შეუ-ღობდნ თათრებს მოუღლები მრთ-ოვლის მიმავალი მხედვე ნაჭურბი (მე-გრილი).

— მითი თათრის ბიუსი ფეხი ვაღუ-ღად გვეტილობის და წუტეკვია. ვაკეტულს ბიუს ვამოსდობია მკერძ-ისი მტერილო, მაგრამ მას ათამდნ სხვა თათარი დაწვივია და ვაგინებით დაწვივით ცხმა. შემდეგ დანებით დაწვივით. საბარკის მშვედელი ვა-მოსწინა და ირეცეს ციხად სხმა თ-ათარი ვაგეუცხიანი. სასოც პოლიცის შეუკრავს. მისი კი ვაგეტუღა. ვაკ-კრებილი ხანდა ხანდა ნაჭურბის ამის შემდეგ დიდი მანჯ ვაღს უკუტკობია და საქ-ალბო საჯად-მოუღობი და დლეუცია სოდა.

— ს. პეტრბურგის უწყებებში ვკითხობოდა: რათხებია და ძარბის მარკებში ომის ვათავების შემდეგ ვა-ჩი ვაბამების უფარილობის გამო დ-ევა თათრებსაგან ფრატკებულ სახეობ-ში, რის გამოც იმინდა მხედელ შე-წუხებას. მტკიცებუ საწარდს ვერ მოულოდებენ ალაგობრზე და იძე-ღლებული იყენენ ძლიანი ძვირად ვა-მოქმეობთ ყოველც ბორჯობა რუ-სეთის ვებრეზიონებან. მთავრისა მისკეცა უკრადღებუ ამ ნაირ მდგომ-არებას და ვაგურაგუბა პირკვიბი, როგორც სადღათებს, ისე იტკიცება ამითხელ წულფრში მიმეტკეული იხარებობად 135,000 მან., ეხლა იცე

შეტი, ადგილობრივმა წარმოებამ და ვა-კრობამ წინ წარბია, მიმეტკეული პირ-კვიბის ძველს სიმონიანს აპირობენ, ხოლო მიმეტკეული პირკვიბი მიე-ცხებიან იმ ვარებს, რომელნიც დღე-ინან მსამდლის საწარმო-რზე იტკი-ცხიბისთვის ვაღდებოთ 10,000 მანა-თი, სადღათებისათვის 27,000 მან., სულ 37,000 მან. მთავარ შტებს წინ-დაღება ამ საგანზედ უკვე წარუღ-ღებია იან სახელმწიფო ჩრეგება, და, თუ დატკიცდა, 98000 მან. დაწვივება სახეწიფო ხაზინასა.

— რადანაც საქვანიაში ადგილი მოსამხადებელი კვიბი ცემებოტი, ანუ დღებობა, და ბერკან ძაქვასაში იბ-ო-წება კირს ღებ და მტრადია, რომელ-ნიც ძლიანი კარვად გამოადგინეს სა-ვიდიალეო კირის წარმოებისათვის, ამისთვის მძიარებლობას ვანუზრახეს, რა შეიძლება, ჩქარა დაწყებინოს ყველამ მოქმედება შეკვლის სანკე-ბურ კარხანას, ჩოთა ამით პირკვლან-ლის ცემებრის მხარება შესუსტების, ან სრულიად მოსპობ ჩვენს ქვეყანაში. (ემოსიციეს უწყებანია).

დროისა მონაცხი.

— სოფ. პატრბაქეული, თათხების 20 ს. სოფ. პატრბაქეული მდებარეობს ქ. მთლიანდებ ადმონსაფიციის ტერ-40 მდებრე. ში სოფელი კვიბა მო-

— მათა სტეპებზედ უფრო სინიო-სინი ვაკია, არწუმებდა არხიზონს. — იქნება, ვარკუ იყოს შერ მიმც-ნუ მიხედა იმისთან... არა თქვენ, რომ... წითის სიტყვით — ნუ მიხედა იმისთან, ევერებით ევერებოდა ცო-ლი.

— მართალია და არხიზონის არ წავიდა, მაგრამე კი, რაც ცოტაკობით ყველა ხორაგი ვამოივითი. ჩამდე-ნიმე დღის შემდეგ იძლეუბული შე-იქნენ პირუტყვიც ვამოვლდითა ს-ა-ბოტრად უზბოლან მინდორზედ საქარ-დისთვის ძლივედლობით იზოვებს ე-რა ბლეუბ შექ, რომ სიმითით არ დაგვრდილიყვნენ. შევიდებისათვის კი-დედ მოგეზოვებოდა ზურთი, რადან დღე-მამა პირიდან ლუქმას იღებდა იმითხებეს; ცოლ-ქმარნი ძლიან შეს-ტუნებენ; დღე-დღეზედ სიმითლი მოე-ლოლიათ.

— არხიზონს! რა ვეგელებოდა? — თის-რა ნაწიამ. — არ ვიყარა, უბასუხა ქმარმა და დღემდე ამოიბახა. — ჩვენი ხომ მართებით. — მართალია. — მართალია! — მანა არ მომიკონგინია! — მითხობოთ, თათხანი წებით მო-ვტყენ, შევტყვიოთ... — მითხობოთ, შევტყვიოთ... — ვანი-მეგრა არხიზონის თავის ვაღდებოდა. მერე ქელი ჩამოიხვებდა და ვაგსია წერთა და დავითი მიანჯები ფულისს საბოიფებოდა.

— ხელ დილით მიიღ... ზგე მო-ღე სადლობია... — ბოლის ციხელით შეეღობენ მიან-ბოლის ვამინჯარბოება, იანგარბა, იანგარბა და ხან თვის ტკივილი მოიგონა, ხან-რა და ხან-რა. — ხომ ხედავ, დღეს არ შემიძ-ლიან ვინჯარბო... ხელ ყველა-ფრეს ვაგეოვებ... სკოზს ხელ მო-ხუვს.

— მკორ დიღას არხიზონს იგი ზინ აღარ დაუტყდა, დიდნას ელიდა, მაგრამ ევერ ვაგბარა. — სახლში ლეკმა პური აღარა ჰქონ-და.

— მეტი რა ვაბა, სკოლებლის ჩა-ყვები იმ დაწყელობის, სანამ ციღას მაინც არ მოქეცხას — ამბობდა ძიბ-ისოი. მოყულ დღე-საფაშის ამოღ-დავებობად იმს კარებდა. მათ-ხელ შეეღობენ შინ დაუხედა, მაგრამ ფეხი შესდებოდა თუ არა, უკან დაბიათ, სახლი სტუმრებით სანუე იყო. სკოლ-ზედ დე ვაგებო, სადადაც რაგეგირი ამოღობდა, თათხი შეწყვიტის სურნ-ტრიალებდა, ვამბებს ვეგრდით ეწყო პურის ნაჭურბი. შეეღობეს ხელში ეჭობა მოიღობ რადე შეი სანსელები და ყველას სთავებობდა. არხიზონს შეტარა. შეეღობენ დანანა თუ არა, შეტყვიან:

— მკ! არხიზონ, შენა ჩან ვაკ-ტეუბს აპირებე მჭარა, ვერა, აქ მომ-ხანდა, დაჯეგე ჩემს პირ-და-პირ და მიიზოფი ჩაგე. შეტყე! არხიზონს უარზედ იდგა...

— დღეს ვთხოვ, ფასს ნუ მტ-ყვი, პატერი მეცა — იბატრებდა მტე-ღარე. არხიზონს კრახელით მიუღა-სკოლს, კვიბი ხელში აიღო, ვამბე-დად ერთი ლეკმა ამოღო, პირთან მიტარდა, მაგრამ... ვერ შეცხმა. ლეკმა, დღეს და ვინ ჩაქვლას კი

— რა იყო ამის მიზეზი, საქონი არ არის ხანა. მოყულ დღეს და ყოვე-ლი მამა მიხედავს, თუ რას ვინობდა არხიზონს იმ უტყის საღლის დროს, მაგრამ, როცა შევიდით შინ სიმითით ებატრებოდენ. ამ მშობლი-ც ვემოივლი საწყებლები ძიქარზე ე-წენებოდა. შეცხმა პატარი და კვიბ-ძირს დასდა.

— რა დღებობა, რატომ არის მიიზომებე? — გულ-დაუშობი შიობის ამ-პირბეჭობს. — მამლობია! — რა არის, პატერი მკეცი! — მამლობლით, არ ვაგსლებით... — მეგობა ნახე, იქნება მოვეწი-ნოს! — არ შემიძლიან... ვამოვრებით სოქვა არხიზონის — მამ დილეე მანც... შერი სა-ღევერებო იყოს! — შეეღობენ ლეკბას და მაწარად სტეპებზედ წავიკვლით და თვლით შესვადებული. არხიზონს ათიარლე-ბული ხელით ჩამოაბრთავ სტეპინი, ერთი მწერად ვაღდებენ, თითხის ნიშნს უტყდა და ისე ვაგდაკრა. — ძილეე მოგვარებუ — შიობის სტუ-მართი მოყვარე მამანტელება.

დღია. ამ ცაბდ მასში ირცლება 430 კოლონი.

უძველესი დროიდან და ჩრდილოეთი პატარა მთიანეთიდან ტყეების გამოებით, რომელიც საუბრე ტყეს შეადგენს; დასავლეთი ასპარეზზე სახანო გორაკებით და სამხრეთი კი თვალ დაჭრული სახანოებით. ბოლო, სადა უფრო, თივა და ქვი ბოლოდ მობას, თუქც სრულებით არ ირყვინებს. რაც შეეხება აქ ღვინის მისაღებად ტყე უფრო, რადანაც ვე- ნანები ბოლოდ არის, მაგრამ ატყურ ღვინის, რასაც ვიღობთ, ვერ შევად- რებთ მელის-ტყურ და წინადასრულ ღვინისა. უკვე ბევრი ღვინე კარგი არის; უფრო სოფელიც არის და ამისათვის ციხე-ტყეობა ძვირი სტუ- მარია ხეივანი, მაგრამ ერთს მხოლოდ უხელოც არ არის. საგანგებოდ კონსტანტინე პოლიც აქ და თ- ვანიტი ვიღობთ და გარეშე სევა- დასხვა ხელს, რომელსაც გარეშე მუ- რად მკობენ. მაგრამ ღვინის წარმო- ბა კუბანში, გვერდით იქნებენ ხოლ- მე ამით ატყურებთ, თუ მეტიად ხი- ლი დასაბოლო, ამ მკობენ.

პატარა მთიანეთი 430 კოლონიდან
420 კოლონი გლეხთა, მხოლოდ და ნარჩენი 40 კოლონი აზნაურები შე- ვადგენ. 420 კოლონი სულ კარბილი გლეხები არიან... ამ რაზმებში წილის წინადაც პატარა მთიანეთის სოფლები დასახლებულია, მათგან რომელიც დიდი სახალი მიუ- ტანა სოფელს და ყვამდინ

ელშიც ჩასვა მაგრამ ხალხმა ვერც იქნაოქობა, მაგრამ და ამა- ვიანთ მას ფხვი სასაზღვოდ.

რაც შეეხება გლეხებს ძალიან გვი- რე, მათიც, ღვინეები და შრომის მიუყრე ხალხი.

მათილც და კარგი დარბეული მოსული, მთიანეთ და მოკლედე პა- ტარა მთიანეთში გამოიღოს. ამ გვარი მწიბრებს და მასკობა აწი- ნაურებს ამ გლეხებს. მაგრამ უფრო დაწინაურებული იქნებენ ესენი, თუ რომ ამით ეწყნებოთ კარგი და რიგაინა სკოლა, რომელიც გამოიღოს უფრო მასაც, შრომის მიუყრე და წასწავლა გლეხებს. წინაუ სკოლა არა აქვთ ამ გვარ ღვინე ხალხს! იკითხავენ ზოდენი. როგორ არა... აგრეთვე უწოდებენ, რაც პატარა მთიანეთის სკოლა არსებობს. პირველი იყო მას- წავლებლი და სკოლაში განსწავლუ- ლი მო. ლ. ბაკაძე, რომელიც დღესაც ცოლად ისინებენ იმის ხელში უფრო-იკითხის წასწავლა ვე- ნები. იმის შემდეგ, სკოლა გავლდა უფრო მომავალად და დასწავლუ- ბულ პედაგოგების ხელში, რომელ- ნიც ექვ არ იყო, კარგად ჩაიყენ- დნ სკოლის საქმეს. ამის სხვა- დასხვა გარემოებანი ხელს არ შეუ- მდობენ.

მაშინ შეუძლიან წასწავლებელს სწორებისად დასწავლის თაგის მოვალეობა, ე. ი. დავეყნოს სკოლის საქმე ნაშრომის გზაზე და გახადოს სკოლა სასწავლებლი და არა მარ-

ტო, აღმოჩნდებოდა, რომ დედაც მას- წავლებლის მასწავლებელი არა აქვს რა. რა საქმის წასწავლებელმა 180 მანეთი თავი გამოაკეთოს, თუ ტანო ხატებს, ასწავლის ენაწილებს და თავის სისყვის მისილს, თუ კერ- ბო ტყეების, რომ წინ თანად არ დაიყრეს? წილის წინაზე, ამ გვარ მგლობლობაში ჩადარებით მასწავ- ლებელი შესაძლებელი არის.

იქნება, ბევრმა კლდეც მძინარის ამ მასწავლებლის კარგი და პატო- სანი კეთ არის, 180 მანეთი უნდა იმყოფინოს და სკოლას კი კარგი გზა მისცეს. ამა მოზრანდეს უკვე მასწავ- ლებელი ამისი მისწავლი და მისი- ვისი 180 მანეთი და სკოლას ვუ- რადღებოს. მართალია, მასწავლებელს, ფულის იტყვიან არ უნდა მკობდეს, მაგრამ რა ეკითხებად სწომილით კო- მუდებდა უფრო, კეთანაში, განსვენ- ბული სოფ. ხოვლის მასწავლებელი (სწ- ვლერი მკობინადა არ იყოს და! რა- გორც ნაშრომად შევიტყვად (არც მანში. სოფ. პატარა მთიანეთის ახალი სკო- ლის შეწყობის შესახებომა. ძარგი და პა- ტარისანი, მაგრამ ისიც შევიტყვი, და კიდევ იტყვიან, რომ სკოლა შეწყ- ბა მაგრადვე, მიყრებულ, უფრო, ოღონო-ჩოღონო ალგებს-ჩოღონო პირ- ხელს, სადაც ფხვი შეგებად ეწყობილ- ბითი ვერხის მართლებელ სულ კო- ნსტრუქციონ უნდა ჩაიყენებინ, ამას უნდა დამუშავოთ ისიც, რომ გასა- ხელსუნ, ან შემოდგომამდე ხანგრ-

ღვი წიგნების შემდეგ მოვარება ჩვეულებებისაგან დასწავლი უნდა წავიკეს მოლოდინ სკოლის შეწყობას. მარად ამას, სკოლაში სიარული შე- უძლიანი მხოლოდ ორი უნის ეწყვი- ლობს, დანარჩენი უფსუვლენი უნდა დაჩინენ სიროსისაგან. ამისთანა უფროსი ალგებს ამოჩრეტის მიხედ- ვით, რომ ამ შეწყვეტს უფრო ითვად დასწავლა კრეციდ სკოლის აშენება, რადანაც დედა და ქეზო იქვე ვი- ლენდ მომარგვებით ეწყნობი. ამ შეწყ- ვლისთვის სულ ერთი არის-კარგს ალგებს იქნება სკოლა—თუ ცალ ღლი- ვასა—ამ შეწყობა და, მაგრამ საყრდენ- ნი, დგინებანი, ამ შეწყვეტის მოთა- ვადებზე რომ ითვად დასწავლეს და რამდენიც თუ მან მოიგოს, სოფელს რა ხალხი იმას უნდა ცდილობდეს, ჩახან იმოდენა ფულის იხდეს, რომ სკოლა იყეს კარგს და მასწავლავს; რომ მათ შეიძლოს არ გაუთავადი- ნი სიარული და საშეღობ-შეღობადუც გა- მადღებენ.

ნუ თუ ვერ გრძობენ ზოგიერთ- ნი, რომ ჩივიყენ სკოლის გაცემაზე არ შეიძლება, ნუ თუ მათ სწორად განსწავლად მსწავლებელი არა მკობენ, რომ ასე საცადავად კლდეში გადა- ცევენულა? მაგრამ დაზოგვებელს ვაგონებენ? ნუ თუ სკოლას საკო- მის ვის იტყვიან? ნუ თუ არ შევიკო- ნებანი მომავალის თაგინათ პატარა სკოლები, რომელნიც ტიტყვად შე- ხებთი, კინკლით და ეი-ვაგლობით

— მამისი! ვაგონებოდა წიხიტ- ბუტა პრახოსისა. მამადაც მთავრე სტა- ქანი, მესამე, მეორე მამასა მთავრე მე- რთხე, სტყუილი სკამდენ, სკამდენ და შედეგად. პრახოსის არც არის სკამდენ, არც არის ღვინეობა და, სხიო გლეხად და სკამდენ. მათ- დთან სკედა გლეხობა; ამ ცეცხლსა- თის სამსწავლებელი უნდა და გვეყო- რის ცეცხლი, რომელიც გლეხთა უტ- რილობდა და ჩაქმებებინა თავისი სწორისი; თვალთ შეწყვეტებოდა, თ- ვი ვაგონებოდა, ცდილობდა ცეცხლი- ნა, მაგრამ სიმღერის მამაგინად ვუ- ლობდა ცეცხლს აზნაურს. ბოლოს მო- ინდობა ღვინეობა.

ბატარა მთიანეთი
მთიანეთი უნდა და ხალხის წინაზე სიკეთე წარმოიქმნა, მაგრამ ენა დე- ვა, უტყუარად დაწყო. ღვინეობა, წინადაც და მარბინი წივად კარ- ვიდას. სადამისი—ამისი იყო და მარბინის ცეცხლები დედა: სიკეთე პრახოსისზე კარგად იმყოფებოდა: თითოე იჩივით შეიგობებოდა მშინ პატარა, გაფ- რინდა და ქართი რიგად, მიმოიარა მხოლოდ ქვეყანა—ის კი არა თუ იგი თავის სახლში გზანდა. შედი სადაც დაკარგოდა მზაზე. უფრო სახლში და პირველყოფი რიგადაც შევიდა.

— მწიფოთ ჩემო! ამას ჩას ეტე- დე! აღწყოფილით წაწიობას ნდა- ტობა—ქვია ვეკლად მხოლოდ კე- რაა საქართველო მშენიანი, შეიძლებს სამი დღე პრახოსის ღვინეობა იხილეთ, ეს კი რა სახით მოვიღებ... მამა, რა

და იძელი უნდა შეჩინდეს!—დაცა: ბა- იმან უფროდა კლიობი, მეტი იხვი წინადაც ვაგონებოდა ხელი, თითქოს თა- ველი სრულყოფი ხელს იტყვიან და წა- მოიხადს:

— დაელოტები!
მაგრამ ნატალიამ სხვანაროდ ვა- დასკრა თაგისი ბედი. მინც იმის ცე- ცხლებით ანთივლეს თვალში შეე- ვადიდა, იმის ლოკების თითობისა, იმის პრახოსის, რომელსაც წაქ- ვად უნდა მეცდინის ფერი ეტყვიან, ის ავადილდა მიზეზებოდა, თუ გველი მარჯავნების ადებით უტყარ- ვებოდა. მამის არ წაყვედრა, არ გა- ლეჯობდა არც იმ დამეს და არც მე- რთხე დედა—არც რამე მკობინა. მხო- ლად, რომელიც დაშეშებულ შეიქმნა დაწყებს ზურის თიხინა, იმან ყვირი- ბითი შესებას:

— მაგალობით, ვაგალობით! კო- ლა დამასკობით! ჩემს უფროსი- ბითი ვაგალობით! მამა მე უფლებურსა! და საზნადაც ამოიკეთეს.

ამას ვაგონებ პრახოსის თაგისა- რი და დასლიდა ვაგონებ.

ნატალიაც სადაც წივად; მეტი მობინის საქმე ტომობი დაზრუნდა. იქილად ამოიარა ზურის ეწყვილებს დაუფრად და ვაგონების ცეცხლი გა- ახინა. მამის ღვინეობა მოგვინა პრახ- ვი, ღვინეობა, მეტიც, ბუღალაყობა და აღწყოფილით შევიდა ვაგონის სამხედლის, ხელები უკან კლდეზე ტუ- ჩები უფრობოდა. მტკობიდა, რომ რაღაც საზნაური მშენებანი გველ-

სწავლა. მამი, მინა არ დაუხედა, მა- გრამ უფროდებდა არც კი მთავრე- მათის წინა არ ჩაუყენებინა, სულ შე- ლობდადებოდა, სანამ ყველა სკვერტი არ გაბოვდა. მეტი გულ-ხელ დაუ- ტყობი ცეცხლთან დადაც და დაწყო ღვინეობა. ცეცხლის ალი ანთი- ვდა იმის შრომანე პრახოსის. ის იხვი უფროდა იცნა მამაზეც კი, რაც კი პრახოსის ეგება ტომობა ვაგონებულ ქობში შევიდა. უფრო ქობში ტომობა ჩამობინა, სახელით მოიწინადა ოფ- ლი და კუთხები ჩამოვდა. ნატალიამ არც შეხედა, ხმაც არ ვაგონა. თო- ტანამს შემდეგ ცეცხლები დაგვობოდა კობინა, საშეღობი ვაგონი ჩახან და რამე მამაზე დასხინ. მამა მთელი ბა- გევის სწავლებად მაგონებდა საშეღობ- ნატო და პრახოსის სკამდენ, მა- გრამ უფროდებდა და ერთმანეთს არ უყურებდნენ.

მამის შემდეგ ნატომ მთიანეთი ტომობაზე და მკობინა:

- სადამ მთიანეთი?
- სადამ?—ვაგონებოდა მამის მ- გიგობა პრახოსისა, თაგინ ჩაღუნა და პირი მომობინა.
- თუკი რაღა...?
- სადამ?—ღვინეობა ვაგონებ- რა იმან.
- იქნება, შენც წინადაც შეიკო- სა- დამ მოვიტანე ეს ხორბა?
- მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.
- მამის ვაგონებოდა, მამის სიკეთე ნატომ ბრინდინი მხით, მეტი

თვლი და მსკობი ქობის მოტილი ტომობას და წაშობინა: ეს ვაგონა- ლა მოვიტანე?

— თუკი ვაგონებოდა მამის მოტილი ტომობას და წაშობინა: ეს ვაგონა- ლა მოვიტანე?

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

— მამა!—წივად წაღუნებულად პრახ- ვისა.

